

Kulakovs nokavējis savas 50 gadu jubilejas svinēšanu

FOTO REINIS HOPMANIS (r.f64)

Šodien komponistam Jurim Kulakovam apert apaļi 50. Mūziķis teic, ka lielas balles nebūs, vien pasēdēšana tuvāko draugu lokā. Intervijā PDz viņš stāsta, ka **pēdējā laikā dzer tikai franču vīnu, nebrauc ar automašīnām un savā dzīvoklī jūtas kā mūka cellē.**

Svinēs 53. dzimšanas dienu

Vai Jurim Kulakovam 50 gadi ir nozīmīgs skaits? Varbūt nolemts sākt jaunu dzīvi?

Izmantojot jubileju, labprāt atņemtu pīpēšanu, bet diemžēl no tā nekas nesanāks, jo līdz Dziesmu svētkiem man darbs ir darba galā. Iespējams, pie šīs tēmas atgriezšos kaut kad vasarā.

50 gadu vecums – vai tā ir garīgā brieduma virsotne?

Šajā vecumā mēs varam runāt par lielu dzīves un profesionālo pieredzi, bet par pārējo... Es uzskatu, ka iespējas ir bezgalīgas jebkurā vecumā. Man viena draudzene dzīvo Kanādā, viņa ir medicīnas zinātnieks, kundzei jau pāri 70, un viņa ir ļoti vitāla un dzīvespriecīga. Nesen kundze sāka apmeklēt Sietlas Universitātē franču literatūras kursu, un pasniedzējs piedāvāja viņai iegūt doktora grādu arī franču literatūrā. Kas attiecas uz mani 50, tam ciparam nav nekādas nozīmes. Dzīves plūdums ir vienmērīgs, un nav īpaši svarīgi, cik man ir – 49 vai 50.

Vai notiks jubilejas svinēšana?

Es visu esmu nokavējis. Sākumā bija iecere sarīkot jubilejas koncertu Latvijas Nacionālajā operā, bet tagad jau ir par vēlu. Visticamāk, dzimšanas dienu atzīmēšu ļoti simboliski – tuvāko draugu lokā. Lielā svinēšana būs jāatliek uz citu laiku. Es varētu kaut ko sarīkot, piemēram, 53. dzimšanas dienā. Šis cipars man šķiet ļoti simpātisks.

Vai vispār svini dzimšanas dienas?

Nē, īpaši neatzīmēju. Lai gan senāk svinēju. Atceros, Latvijas Nacionālajā teātrī trīs gadus pēc

kārtas ar svētku koncertiem atzīmēju 40., 41., 42. dzimšanas dienu. Taču šogad – nekā.

Tu dzīvo mazā divstābu dzīvoklī, kas atrodas Čaka ielā iepretim Ziedoņdārzam. Rīkosi balli mājās?

Dzīvoklis ir maziņš, tur nekādas ballītes nevar sarīkot. Oficiāli tas skaitās manas māsas dzīvoklis, bet viņa tagad nedzīvo Rīgā. Man patīk šis rajons, un arī studiju laikā dzīvoju netālu no tagadējās dzīvesvietas – Tallinas un Krāsotāju ielu stūrī. Čaka ielas dzīvoklī man ir maza virtuve, maza guļamistaba un maza darbstaba, kas piekrauta ar rakstāmgaldiem, klavierēm un modernām tehnoloģijām. Dzīvesvieta man ir kā mūka celis, kur vientulībā strādāju. Ik pa laikam pie manis ierodas cilvēki uz ierakstiem. Bariem nenāk, nāk pa vienam, jo vairāk nav vietas.

Tavas mājas pagalmā stāv zaļa «vabole». Tā ir tavējā?

Jā, mana. Vispār automašīna ir braukšanas kārtībā, bet nav izieta tehniskā apskate. Pagalmā ir vēl viens mans auto – *Alfa Romeo*. Arī tai nav izieta tehniskā apskate, jo es vairs nebraucu ar automašīnām.

Kāpēc?

Tāpēc, ka vienīgās darīšanas man ir Rīgas centrā vai Vecrīgā. Kāpēc man jābrauc satrēgumos un pēc tam jāmeklē autostāvieta? Agrāk Rīgas ielas bija ievērojami tukšākas

un nebija tik lielu problēmu ar sastrēgumiem un stāvvietām. Tagad pārvietojos ar tramvaju, nevis bezjēdzīgi stāvu «korķos».

Kolekcionē sintezatorus un pavārgrāmatas

Ļaudis runā, ka ar Kulakovu darišanas jākārto tikai dienas otrajā pusē.

Jā, esmu naktsputns un no rītiem guļu. Dodos pie miera tikai ap četriem naktī, tāpēc ar mani regulāri notiek kā «Pērkona» dziesmā: «Kā gribējās man saules lēkta, bet dziļi dienā pamodos.»

Vai vasarā nav iecerēts atpūsties ārpus Latvijas, kur saulaināks?

Nē, es nekur nemēdzu doties uz savu roku, man labāk patīk mājās. Iespējams, atpūtišos vecāku mājā Līvānos un tur paplūncāšos vietējā upītē. Vispār varu arī strādāt Līvānos, jo *laptopi* tagad ir pietiekami jaudīgi.

Nesen «Privātā Dzīve» rakstīja, ka Jurim Kulakovam ir romantiskas attiecības ar 28 gadus jaunāku čellisti Kristiānu Balču.

Neko konkrētu par šīm attiecībām nepateikšu, jo neesam ne saderinājušies, ne apprecējušies. Šobrīd esam draugi un muzikāli sadarbojamies. Ir savstarpējas simpātijas un viens otru apciemojam. Muzeju naktī Jāņa Akuratera muzejā prezentējam manu disku ar Ziemeļnieka dzeju. Tur muzicējam kopā ar Kristiānu. Viņa kā čelliste arī piedalījās albuma ierakstā. Vispār sievietes man patīk. Pateicoties viņām, es nokļūstu uz žurnālu vākiem.

Vai Kulakovam pietiek laika arī kādam vaļaspriekam?

Es kolekcionēju sintezatorus, to man jau sen ir par daudz. Pērku arī virtuālos, kas tagad ir manā datorā. Man ir vairāk nekā desmit sintezatoru ar klaviatūru, bez klaviatūras – kāds ducis, bet virtuālie – aptuveni divdesmit.

Vai būs vēl?

Jā, noteikti. Tā ir tāda savdabīga bruņošana. Kā zināms, sievietes vairumā iegādājas kurpes un kleitas, bet vīrieši – dažādas tehnoloģijas.

Es kolekcionēju arī pavārgrāmatas. Kad saņemmos, tad paretam kaut ko pagatavoju. Jāteic gan, ka tās lielākoties ir askētiskas maltītes. Kad biju Francijā, es arī sapirkos grāmatas par vīniem un tagad esmu zinošs šajā jomā. Pirms lietošanas varu nolasīt lekciju par konkrētā vīna īpašībām. Kas neorientējas šajos smalkumos, tam jebkurš sarkanvīns – labs vai slikts – būs sarūgusi vīnogu sula.

Pats es dzeru tikai vīnu, turklāt tikai franču. Esmu izteikts frankofils. Manā dzīvē bija posms, kad vispār nelietoju alkoholu, toties studiju laikā

atgadījumu ar ASV vēstniecību. Man ar trīs tenoriem vajadzēja doties uz Ameriku, un, lai dabūtu vīzu, vajadzēja aizpildīt kādu veidlapu. Tur tika jautāts, kas mani saista ar Latviju. Amerikāņi laikam baidījās, ka varu palikt Amerikā. Es kļuva *cemmīgs* un uzrakstīju, ka ļoti mīlu Latviju un Amerikā nepalikšu, jo priekšroku doodu franču valodai un franču vīniem. Kaut veidlapā ierakstīju arī citas nekaunības, vīzu tomēr iedeva.

Atsāks treniņus austrumu cīņās

Cik zinu, tu ne tikai pērc pavārgrāmatas, bet arī badojies.

Esmu badojies kādas četras vai piecas reizes, un pēdējoreiz tas notika pirms pusotra gada. Neēdu 24 dienas un lietoju vienīgi ūdeni. Laikam tas bija drusku par traku, jo, manuprāt, normālai kūrei pietiek ar divām vai, maksimums, trijām nedēļām. Iespējams, šovasar, kad beigsies lielie darbi, sarīkošu kaut ko līdzīgu.

Vai nodarbojies ar sportu?

Vasarā uzspēlēju tenisu Rīgas tenisa kortos, bet Līvānos pabumboju pret mājas sienu. Kauns atzīties, bet jau vairākus gadus gatavojos, taču nekādi nespēju atsākt treniņus kādā no austrumu cīņas sporta veidiem. Studiju laikā nedaudz trenējos karatē, bet tagad nolēmu pievērsties mīkstākam un plastiskākam cīņas veidam. Tas varētu būt aikido vai džiu-džitsu.

Un kā ar radošām lietām? Vai «Pērkona» cienītājiem ir cerības sagaidīt jaunas šīs grupas dziesmas?

Neredzu tam jēgu, jo esam pietiekami daudz pateikuši. Lai gan vienu «Pērkona» disku tomēr izdosim. Tur būs jau agrāk uzrakstītas, bet neizdotas, kā arī iesāktas un nepabeigtas dziesmas. Kad tas viss būs gatavs, tad arī būs.

«Ar mani regulāri notiek kā «Pērkona» dziesmā: «Kā gribējās man saules lēkta, bet dziļi dienā pamodos.»»

dzēru visu ko, izņemot alu, jo tas mani padarīja gurdenu un smagnēju. Tagad nemaz nelietoju stipros dzērienus, jo tie baigi apdullina un kaut kādā brīdī atņem darbaspējas.

Un kā ar vīnu? Vai tas palīdz darbā?

Es teikšu otrādi – tas netraucē. Protams, var strādāt arī skaidrā prātā, tomēr ar vīnu ir kaut kā omulīgāk.

Vai zināšanas uzlabo vīna garšu?

Nē, garšu neuzlabo, bet uzlabo spēju atšķirt nianšes. Tāpēc vislabprātāk izvēlos Bordo sarkanvīnu. Par jaunās pasaules vīniem labāk nerunāsim. Nesen lasīju, ka aktieris Džonijs Deps uz kādu filmēšanu pasūtījis 10 kastes franču vīna, jo nevar ciest vietējos. Ar mani ir līdzīgi – arī man negaršo amerikāņu vīni. Šajā sakarā atceros kādu